บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทยของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้ 1) พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทยของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา 2) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทย เจตคติต่อการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทย การรับรู้ประโยชน์ของการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทยกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทยของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา 3) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การเข้าถึงแหล่งบริการด้านการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทย กับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทย ของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา 4) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสริม ได้แก่ การได้รับข่าวสารจากสื่อประเภทต่างๆ และการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทยของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาคือ บุคลากร สายสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาจำนวน 222 คน

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ สถิติวิเคราะห์ (Analytical Statistic) ดังนี้ ข้อมูลทางชีวสังคมนำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยการวิเคราะห์หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริมกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทย ใช้สถิติวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานที่ กำหนดไว้ การวิเคราะห์โดยใช้สถิติทั้งหมดนี้ได้กระทำโดยภาพรวมในแต่ละส่วน เพื่อให้ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ชัดเจนที่สุด

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอในรูปของตารางประกอบคำอธิบาย แบ่งการนำเสนอ ดังนี้

4.1 ลักษณะทางชีวสังคมของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

4.2 ปัจจัยนำ

4.2.1 ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทย

4.2.2 เจตคติต่อการดูแลสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทย

4.2.3 การรับรู้ประโยชน์ของการดูแลสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทย

4.3 ปัจจัยเอื้อ(การเข้าถึงแหล่งบริการด้านการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทย)

4.4 ปัจจัยเสริม

4.4.1 การได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อประเภทต่างๆ

4.4.2 การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากบุคคล

4.5 พฤติกรรมการดูแลสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทย

4.6 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานที่กำหนดไว้

4.1 ลักษณะทางชีวสังคมของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละ ลักษณะทางชีวสังคมของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

(n=222)

ลักษณะทางชีวสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	127	58
ชาย	95	42
อายุ (ปี) เต็มบริบูรณ์		
ต่ำกว่า 30 ปี	50	22.7
31 – 40 ปี	86	39.1
41 – 50 ปี	52	23.6
มากกว่า 50 ปี	34	14.6
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	0.5
ปริญญาตรี	26	11.1
ปริญญาโท	173	78.2
ปริญญาเอก	22	10.2

ตำแหน่งทางวิชาการ		
ผู้ช่วยอาจารย์	20	9.3
อาจารย์	172	79.1
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	25	10.2
รองศาสตราจารย์	5	1.4
ศาสตราจารย์	0	0.0
รายได้ที่ได้รับต่อเดือน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	18	8.1
10,000 – 20,000 บาท	116	52.3
20,001 – 40,000 บาท	70	31.5
40,001 – 60,000 บาท	15	6.8
60,001 – 80,000 บาท	2	0.8
80,001 – 100,000 บาท	1	0.5
มากกว่า 100,000 บาท	0	0.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่าลักษณะทางชีวสังคมของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีลักษณะดังนี้

1. เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 58 เป็นเพศชาย ร้อยละ 42

2. อายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี ร้อยละ 39.1 รองลงมามีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี ร้อยละ 23.6 รองลงมามีอายุต่ำกว่า 30 ปี ร้อยละ 22.7 และมีอายุมากกว่า 50 ปี ร้อยละ 14.6

3. ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาโท ร้อยละ 78.2 รองลงมามีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 11.1 และมีการศึกษาระดับปริญญาเอก ร้อยละ 10.2

4. ตำแหน่งทางวิชาการ กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีตำแหน่งอาจารย์ ร้อยละ 79.1 รองลงมามีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยละ 10.2 รองลงมามีตำแหน่งผู้ช่วยอาจารย์ ร้อยละ 9.3 และมีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ร้อยละ 1.4

5. รายได้ที่ได้รับต่อเดือน กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีรายได้ที่ได้รับต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท ร้อยละ 52.3 รองลงมามีรายได้ที่ได้รับต่อเดือน 20,001 – 40,000 บาท ร้อยละ 31.5 รองลงมามีรายได้ที่ได้รับต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 8.1 รองลงมามีรายได้ที่ได้รับต่อเดือน 40,001 – 60,000 บาท ร้อยละ 6.8 รองลงมามีรายได้ที่ได้รับต่อเดือน 60,001 – 80,000 บาท ร้อยละ 0.8 และมีรายได้ที่ได้รับต่อเดือน 80,001 – 100,000 บาท ร้อยละ 0.5

4.2 ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทย

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของระดับความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทย

(n=222)

ระดับความรู้		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับดี	(คะแนนตั้งแต่ 10.14 – 14.00)	61	28.0
ระดับปานกลาง	(คะแนนตั้งแต่ 7.45 – 10.13)	91	40.9
ระดับไม่ดี	(คะแนนตั้งแต่ 0.00 – 7.44)	70	31.1

$\bar{x}$ = 8.79 SD = 2.67 สูงสุด = 14 คะแนน ต่ำสุด = 0 คะแนน

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทยในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 40.9 รองลงมามีความรู้ระดับไม่ดี คิดเป็นร้อยละ 31.1 และมีความรู้ในระดับดี ร้อยละ 28.0

4.3 เจตคติต่อการดูแลสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทย

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของระดับเจตคติต่อการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทย

(n=222)

ระดับเจตคติ		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับดี	(คะแนนตั้งแต่ 24.44 – 36.00)	74	33.9
ระดับปานกลาง	(คะแนนตั้งแต่ 19.46 – 24.43)	72	32.1
ระดับไม่ดี	(คะแนนตั้งแต่ 11.00 – 19.45)	76	34.0

$\bar{x}$ = 21.94 SD = 4.97 สูงสุด = 36.00 คะแนน ต่ำสุด = 11.00 คะแนน

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีเจตคติต่อการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทยในระดับไม่ดี คิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมามีเจตคติระดับดี คิดเป็นร้อยละ 33.9 และมีเจตคติในระดับปานกลาง ร้อยละ 32.1

4.4 การรับรู้ประโยชน์ของการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทย

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของระดับการรับรู้ประโยชน์ของการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทย

(n=222)

ระดับการรับรู้ประโยชน์		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับมาก	(คะแนนตั้งแต่ 24.90 – 41.00)	76	33.9
ระดับปานกลาง	(คะแนนตั้งแต่ 19.70 – 24.89)	79	35.3
ระดับน้อย	(คะแนนตั้งแต่ 8.00 – 19.69)	67	30.8

$\bar{x}$ =22.29 SD = 5.19 สูงสุด = 41 คะแนน ต่ำสุด =8 คะแนน

จากตารางที่ 4.4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการรับรู้ประโยชน์ของการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทย ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.3 รองลงมามีการรับรู้ประโยชน์ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 33.9 และมีการรับรู้ประโยชน์ในระดับน้อย ร้อยละ 30.8

4.5 ปัจจัยเอื้อ(การเข้าถึงแหล่งบริการด้านการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทย)

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของระดับการเข้าถึงแหล่งบริการด้านการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทย

(n=222)

ระดับการเข้าถึงแหล่งบริการด้านการดูแลสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทย		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับมาก	(คะแนนตั้งแต่ 24.89 – 36.00)	88	39.1
ระดับปานกลาง	(คะแนนตั้งแต่ 19.78 – 24.88)	73	33.3
ระดับน้อย	(คะแนนตั้งแต่ 9.00 – 19.77)	61	27.6

$\bar{x}$ = 22.33 SD = 5.10 สูงสุด = 36.00 คะแนน ต่ำสุด = 9.00 คะแนน

จากตารางที่ 4.5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเข้าถึงแหล่งบริการด้านการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทยในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ39.1 รองลงมามีการเข้าถึงแหล่งบริการด้านการดูแลสุขภาพระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.3 และ มีการเข้าถึงแหล่ งบริการด้านสุขภาพในระดับน้อย ร้อยละ 27.6

3. ปัจจัยเสริมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทยของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีดังนี้

4.6 การได้รับข่าวสารจากสื่อประเภทต่าง ๆ

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของระดับการได้รับข่าวสารจากสื่อประเภทต่าง ๆ

(n=222)

ระดับการได้รับข่าวสารจากสื่อประเภทต่าง ๆ		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับมาก	(คะแนนตั้งแต่ 16.04 – 24.00)	65	28.9
ระดับปานกลาง	(คะแนนตั้งแต่ 12.63 – 16.03)	81	36.9
ระดับน้อย	(คะแนนตั้งแต่ 6.00 – 12.62)	76	34.2

$\bar{x}$ = 14.32 SD = 3.39 สูงสุด = 24.00 คะแนน ต่ำสุด = 6.00 คะแนน

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการได้รับข่าวสารจากสื่อประเภทต่างๆ ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 36.9 รองลงมามีการได้รับข่าวสารจากสื่อประเภทต่างๆ ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 34.2 และมีการได้รับข่าวสารจากสื่อประเภทต่างๆ ในระดับมาก ร้อยละ 28.9

4,7 การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากบุคคล

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของระดับการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากบุคคล

(n=222)

ระดับการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากบุคคล		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับมาก	(คะแนนตั้งแต่ 84.05 – 112.00)	75	33.8
ระดับปานกลาง	(คะแนนตั้งแต่ 65.06 – 84.04)	82	36.9
ระดับน้อย	(คะแนนตั้งแต่ 28.00 – 65.05)	65	29.3

$\bar{x}$ = 74.54 SD = 18.98 สูงสุด = 112.00 คะแนน ต่ำสุด = 28.00 คะแนน

จากตารางที่ 4.7 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 36.9 รองลงมามีการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคม

จากบุคคลระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 33.8 และ มีการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลในระดับน้อย ร้อยละ 29.3

4.8 พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทย

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของระดับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทย

(n =222)

ระดับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทย		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับดี	(คะแนนตั้งแต่ 34.42 – 45.00)	68	30.7
ระดับปานกลาง	(คะแนนตั้งแต่ 27.76 – 34.41)	84	37.8
ระดับไม่ดี	(คะแนนตั้งแต่ 12.00 – 27.75)	70	31.6

$\bar{x}$ = 31.08 SD = 6.64 สูงสุด = 45.00 คะแนน ต่ำสุด=12.00 คะแนน

จากตารางที่ 4.8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทยในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมามีพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทยระดับไม่ดี คิดเป็นร้อยละ 31.6 และมีพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทยในระดับดี ร้อยละ 30.7

4.9 การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยนำได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทย เจตคติต่อการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทยและ การรับรู้ประโยชน์ของการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทยของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตารางที่ 4.9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทย

ปัจจัยนำ	พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทย ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	P-Value
ความรู้	0.075	0.088
เจตคติ	0.515	< 0.001
การรับรู้ประโยชน์	0.476	< 0.001

* P < 0.01

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ปัจจัยนำ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทย ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเอง ด้วยการแพทย์แผนไทย ส่วนเจตคติต่อการดูแลสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยและการรับรู้ประโยชน์ของการดูแลสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ได้ว่า ปัจจัยนำ ได้แก่ เจตคติต่อการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทย และการรับรู้ประโยชน์ของการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดู แลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไท ย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การเข้าถึงแหล่งบริการด้านการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทยของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตารางที่ 4.10 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเอื้อกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทย

ปัจจัยเอื้อ	พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทย ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	P-Value
การเข้าถึงแหล่งบริการด้านการดูแลสุขภาพตนเองด้วย การแพทย์แผนไทย	0.498	< 0.001

* P < 0.01

จากตารางที่ 4.10 พบว่า การเข้าถึงแหล่งบริการด้านการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ พฤติกรรมการดูแ ลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 ได้ว่า ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การเข้าถึงแหล่งบริการด้านการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยเสริม ได้แก่ การได้รับข่าวสารจากสื่อประเภทต่างๆ การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากบุคคล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทยของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตารางที่ 4.11 ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสริมกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทย

ปัจจัยเสริม	พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทย ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	P-Value
การได้รับข่าวสารจากสื่อประเภทต่าง ๆ	0.500	< 0.001
การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากบุคคล	0.672	< 0.001

* P < 0.01

จากตารางที่ 4.11 พบว่า การได้รับข่าวสารจากสื่อประเภทต่างๆ และการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากบุคคล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการดูแ ลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 ได้ว่า ปัจจัยเสริม ได้แก่ การได้รับข่าวสารจากสื่อประเภทต่างๆ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากบุคคล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์แผนไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01